

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kommissarier ved Jernbanerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2611 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Jens Busk: Dette Spørgsmaal om de Kommissarier, Regeringen har ved Jernbanerne, er et Spørgsmaal, der har vakt ikke saa ringe Interesse her i denne Sal, ogsaa i Finansudvalget. Det er en Sag, vi ere komne tilbage til flere Gange baade her i Tinget og i Udvalgene, og som har faaet saa meget større Interesse siden Loven af 8. Maj 1894, hvorved vi fik en Mængde Privatbaner, thi derved kom Befolkningen ude i Landet til i langt højere Grad end før at lære disse Kommissarier at kende. Nu vil jeg paa Forhaand takke Ministeren for, at han har fremsat dette Lovforslag. Dermed er ingenlunde sagt, at jeg er saa glad ved alle Enkeltheder deri, men jeg vil takke Ministeren for, at han er kommen med Forslaget, thi det har været et Krav fra Finansudvalgets og adskillige Medlemmers Side at faa en Forandring paa dette Omraade, og disse Begæringer har Ministeren altsaa imødekommet. Selv om vi ikke ere saa ganske enige om alle Enkeltheder i Forslaget, have vi jo nu faaet Sagen til Forhandling, og naar Forslaget, som jeg vil haabe, bliver henvist til et Udvalg, ville vi jo faa Lejlighed til at faa de forskellige Anskuelser frem. For saa vidt er jeg glad ved Ministerens Optræden; han har for saa vidt vist det tilbørlige Hensyn til de forskellige Anskuelser, som ere komne frem. Men naar jeg saa ser paa Lovforslagets Indhold, vil jeg ikke just sige, at jeg for mit personlige Vedkommende er særlig glad ved det, saaledes som det er formet. Som det oplyses i Motiverne, har der gjort sig to forskellige Retninger gældende, naar der har været Tale om at faa noget andet end de Kommissarier, vi nu have. Den ene Retning har været den, at man har ment, at vi kunde udstykke dette Hverv

i forskellige Smaadele rundt omkring i Landet, saaledes at de paagældende Jernbaners Bestyrelse og Direktører havde let ved at komme de vedkommende Kommissarier i Tale, og saaledes at der i nogen Maade kunde tages Hensyn til den i Motiverne nævnte Instruks af 7. Februar 1877 om, hvorledes disse Kommissarier skulle virke. Det er den ene Retning, som har gjort sig gældende, og jeg vil sige, at jeg for mit personlige Vedkommende har hældet mest til denne Side og har troet, at det var det heldigste og mest praktiske at tage Sagen paa denne Maade. Andre Medlemmer have derimod ment, at det var rigtigt, at vi fik et Par Embedsmænd, og Ministeren har under Finanslovens Behandling i Fjor, hvor Spørgsmaalet ogsaa kom op, og hvor han afgav Løfte om at komme med det Lovforslag, som nu ligger paa vort Bord, været saa forsigtig at sige, at han mente at kunne slutte sig til den Anskuelse, at det blev en eller to Embedsmænd. Vi have altsaa Ministerens Ord for, at det mulig kunde ordnes med, at vi fik én Embedsmand — én eller to Embedsmænd sagde Ministeren — i Stedet for de Kommissarier, vi nu have. I Øjeblikket have vi 6. Vi have to Kommissarier, som have en hel Mængde Jernbaner, den ene i Jylland og den anden paa Fyn og Sjælland, og foruden dem have vi en Del kgl. Embedsmænd, nogle Amtmænd, som have en Del Baner hist og her i Nærheden af deres Amtmandssæde.

Men Ministeren har altsaa ment, at vi kunde redde os med en eller to Embedsmænd. Nu er Ministeren kommen med et Forslag, hvorefter der skal ansættes to Kommissarier, en for Øerne og en for Jylland, til hvem disse Bestillinger skulle overdrages, som nu ere spredte paa seks forskellige Hænder... (Afbrydelse)... Nej, der er i alt seks; der er to ansatte for Øerne og Jylland, og saa er der nogle kongelige Embedsmænd, som ogsaa have forskellige Baner; saa at det skal nok passe, at der er saa mange i Øjeblikket. Jeg vil da for mit Vedkommende sige, at det falder mig noget for Brystet, naar jeg læser dette Lovforslags § 2 og ser, hvilke Lønninger disse Kommissarier skulle aflægges med. Det kan jo gerne være, at vi paa en Maade ere komne ind paa noget, der giver Ministeren en vis Ret til at komme med saadanne Lønninger, efter at vi have faaet saadanne Lønninger for Jernbanevæsenet, som vi have faaet ved Jernbaneorganisationsloven og Jernbanelønningsloven; men bundne til at skulle blive